

Engelsk Schecke

Foto: Per Aronsson

Rasebeskrivelsen kom i 1891

Historikken går helt tilbake til 1700-tallet og den forteller oss om tegnede kaniner. Men det korrekte må vel sies å være at dette da var «tilfeldige» brokete kaniner, hvor hvite partier og fargede flekker på disse kaninene var fordelt på forskjellige og mange måter. Anlegget for schecke-tegning er gammelt og har eksistert på kaniner i flere land i lang tid.

De første beskrivelser av kaniner med en schecke-tegning i nærmere retning av det som vi forbinder med ideal-tegningen i

dag, er å finne i en bok fra 1850. Det er engelskmannen *Delamer*, som i sin bok *Pigeons and Rabbits* (duer og kaniner), hvor han skriver om en type kanin han kaller *Butterfly* (sommerfugl), og det står: «De har fått dette navn fordi de har en maske på snuten som kan ha liket med en sommerfugls vinger. Men en god type skal ha andre tegninger, da det skal være et felt over ryggen kalt sadelen. Det skal være mørke prikker på begge sider av kroppen, og de skal forenes med sadelen på toppen av skulderbladene. Prikkene

på sidene danner hva en kaller kjeden, samtidig som de også ses som en krave som henger rundt om nakken».

Stripen over ryggen, som vi betegner for «ålestreken», heter altså her sadelen, og den har da ganske sikkert vært bredere enn våre sheckers ålestrek.

De enkelte flekkene, som vi beskriver som en kjede, som starter ved nakken, går langs sidene i en bue, til de forenes med sideflekken, er slik som vi kjenner, og det kan ikke være tvil om beskrivelsen i boken er den type kaniner med Engelsk Shecke tegning og anlegg.

Kaniner med shecke-tegning, eller en kan si kaniner med mer eller mindre shecke-anlegg, kjente man også til på det europeiske fastland. Her hadde man en stor gruppe kaniner som gikk under navnet *Landkaniner*, som kunne ha alle tenkelige farger og fargefordelinger, og flere av dem med tydelig shecke-anlegg. Men som rase, må året 1891 oppgis, da engelske oppdrettere sluttet seg sammen og dannet da *National English Rabbit*

Club, og utarbeidet en rasebeskrivelse. Rase-navnet kan da heller ikke gi noe tvil om at rasen er fra England.

England er opprinnelseslandet

I engelsk standard er navnet rett og slett, eller kort og godt: *English*, riktignok er der noen som også benevner den *English Butterfly*.

Og *Engelsk* er det som blir brukt i rase-navnet i de aller fleste land, men faktisk er Holland ett av de få som ikke gjør det, for i hollandsk standard, som tok rasen med i fra 1907, har den navnet *Papillon*. Det navnet har de tatt etter fransk standard, for i Frankrike heter den *Papillon English* (engelsk sommerfugl).

Engelske oppdrettere startet eksport til Europa de første årene på 1900-tallet, og Engelsk Shecke var en interessant og vakker tegningskanin. Sveits og Tyskland fikk den først, tyskerne ga den rasenavnet *Englische Schecken*, og i Sveits; *Tacheté anglais*.

Foto: Deutscher Kleintier-Züchter

Foto: Deutscher Kleintier-Züchter

I tyske kaninmagasiner finner vi mange flotte bilder. Kaninene har god presentasjon og her to shecke-representanter med tegninger slik som vi kan drømme om . . .

7 punkter til tegningene i 1917

Til norden kom rasen i løpet av de første 10-år på 1900-tallet, og sikkert først til Danmark. - I en dansk standard fra 1917 er rasenavnet:

Den engelske (Shecke) brogede Kanin. Poengskalaen har 11 punkter og hvorav hele 7 er avsatt til tegning, som var:

1: Sommerfugl, 2: Øyenring og plett ved øyet, 3: Ålestrek, 4: Sidepletter, 5: Kjeden, 6: Ben- og bukpletter og 7: Ørefarge.

Men når vi ser på disse punkter så er det egentlig helt forståelig, da det er jo også dette som bedømmes i dag. Vi har bare «forenklet» poengkortet, og har beskrivelsen og hva som skal bedømmes i Kaninstandarden.

Det viktigste er tegningene

Schecker skal altså ha tegning på hodet, som er sommerfuglen, ring rundt begge øyne, kinnpletter og ørene skal være farget. Kroppens tegning består av ålestrek, sidepletter og kjeden. Har ikke kaninen de tegninger på hodet og kropp, så er det ingen shecke. Idealtegningen kan ikke renavles, slik at å avle fram de ønskede tegninger, er ikke enkelt. I flere generasjoner er det avlet med shecker som har tegninger nær idealet, men det kommer allikevel ensfargede og nesten hvite unger. Shecker er jo da egentlig «bastarder» (heterozygot= kromosonene for tegning er ikke i par). Riktignok finnes også homosygoter individer, der kromosonene for tegning er i par og avler rent, men disse er da enten helt ensfarget mørke, eller nesten hvite. Mellom disse to typer finnes et utall av varianter, fra de overtegnede, til de sparsomt tegnede.

Som vi forstår, en god del unger må avles frem for å få noe brukbart til utstilling. Artikkelsen: «Arvelighet og sportsavl»,

**Pen tysk hann,
97p på Schecken-
Clubschau i 2012.
Eier Erich Pretz,
Eppingen**

der var shecke-tegning tema i TK 1/17. Et skjema forteller oss det blir flest unger nær idealet, hvis en benytter kombinasjonen; hvitshecke X ensfarget. Men dette er jo da to dyr som ikke er utstilt og registrert og vil gi «hull» i stamtavlen. De aller fleste shecke-avlere, bruker dyr som er utstilt og registrert (har idealtegningene). En velger ut avlsdyr som har god øyen-

**En svensk E.S.
i rødbrun farge
fra 1998**

ring, kinnplett, sommerfugl, fargede ører og hel ålestrek. Kjede- og sideflekken er det som varierer mest, men også her er det viktig at en velger ut og forsøker de beste kombinasjoner.

Et eksempel kan være å bruke et dyr som er «overtegnet» med sammentvokste store sideflekker, og setter denne i par med en som har små spredte sideflekker.

Selv om det kanskje nå for noen kan høres ut som en vanskelig tegningsrase i avlen, kan en vel si at uansett rase må ha tålmodighet, så lenge en har satt seg som mål å fremavle gode dyr til utstilling.

Rase- og eksteriørbeskrivelsen

Som nevnt, tegningene regnes som det viktigste. Rasen har en bedømmelseskala på totalt 7 punkter. *Vekt:* Engelsk Schecke er i gruppen små raser med idealvekt fra 2,5 til 3,2 kg. *Rasepreg og presentasjon:* En velformet og oppreist våken kanin. *Kroppens form:* Den er middels lang med parallelle sidelinjer og skal være harmonisk bygget med pent avrundede partier. *Pels:* Skal være tett, fyldig og elastisk. Pelsen er ofte kort og pelsen tillates å være forholdsvis kort, som da gir penere tegninger.

Farge: Grunnfargen kan det ikke sies så mye om, den er ren hvit, og som tegningsfarger er disse godkjent: Svart, blå, brun, viltgrå, rødbrun (madagaskar) og gulbrun

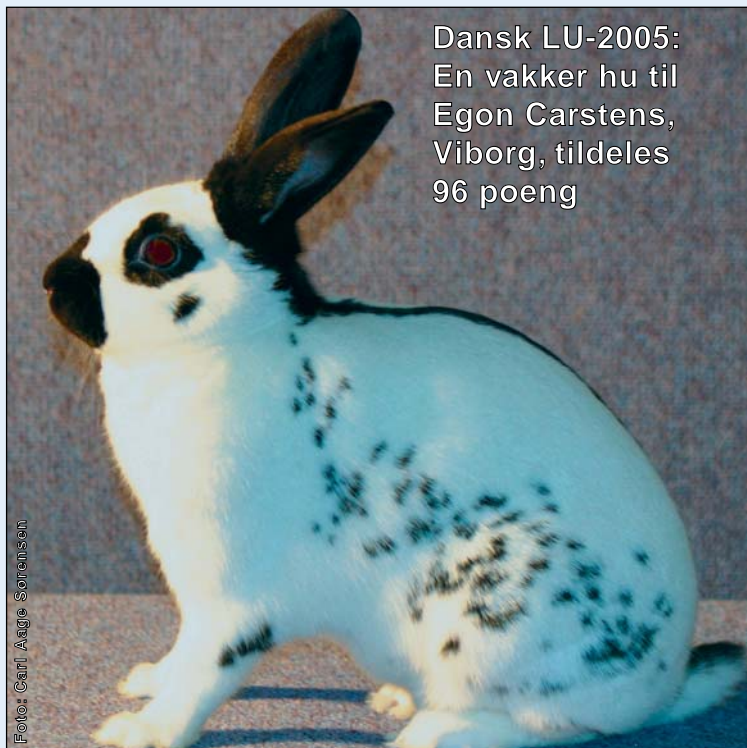

Foto: Carl Aage Sørensen

Dansk LU-2005:
En vakker hu til
Egon Carstens,
Viborg, tildeles
96 poeng

(isabella). I tillegg er den også godkjent med tofarget tegningsfarge, da er tegningene i «jevn blanding» - i kombinasjonen svart og rødgul eller i blå og rødgul.

Så over til beskrivelsen av tegningene.

Hodets tegning: Den består av «sommerfugl», øyenringer, kinnflekker og ørene er farget i hele sin lengde. Snutetegning har form som en sommerfugl med «vinger». I midten av vingene, sitter en pent avrundet topp, midt på neseryggen. Øyenring går jevnt og uavbrutt rundt begge øyne. Så en kinnflekk på hver side, som sitter til side/under øyenring og den skal være rund eller oval.

Kroppens tegning: Den består av «ålestrek» og sideflekker. Ålestreken begynner ved ørerot, går uavbrutt over rygg og ut til halens tupp. Ålestreken går jevnt

**Hollandsk E.S.
i gulbrun farge**

**Det har gått
framover, her
en E.S. fra
1995 til stall
Hadland: 95p**

Foto: Bjørn E.

**Pen type i
blå til stall
Hadland
født 2015**

Foto: Bjørn E.

og med samme bredde (maks 2 cm), eller regelmessig taggete i hele sin lengde (fiskebensmønster). Sideflekker sitter på kroppens bakre halvdel, fordelt symmetrisk på begge sider. De enkeltstående flekker skal stå fritt og være mange små på hver

side. Kjeden består av flere små flekker som går fra nakken og videre i en bue langs siden, til de forener seg med sideflekkene på lårene.

Enkelte flekker på buk, halens underside og labbenes innside, tillates.

Dette var altså beskrivelse av den ønskede idealtegning. Vi vet det er vanskelig å oppnå det perfekte på alle tegningene. Av vanlige feil som fører til poengfradrag kan f.eks. være: Ujevne tegninger, eller de er tagget, ujevn bredde på ålestrek, øyenring, «grumset» ved ørerot/hvitt i fargen ved ørerot. Sideflekker går mye i sammen, eller det er dårlig symetri i forhold til hver sidetegning. Hvis det er brudd på ålestrek framfor skulderparti eller på hale så er det poengfradrag.

Av alvorlige feil som gir grunn til diskvalifikasjon, kan nevnes: Brudd i ålestreken på ryggen. Mangler en eller begge kinnflekker. Kinnfleck, øyenring eller øretegning går i sammen. Brudd i øyenring. Sommerfuglens vinger går i sammen på underkjeven. Hvite flekker i tegninger. Mindre enn 5 kjedeflekker på en eller begge sider.

Stall Hadland, som holder til på Varhaug, ble presentert i TK 9 i 2012, og da kunne Jonny vise fram sin nye kanininstall med 40 bur (bildet nederst). Det startet med Hollender, og i stallen kom de første Schecker i 1993. Når det hvert år avles fram mellom 60 til 100 unger, så da har det jo blitt en del. - Utstillinger er trivelig, sier Jonny, og selvsagt en ekstra «fjør i hatten» når det går godt - som bildet til høyre: Utstilling i 2004 og toppet premielisten med 286p - og datter June viser den stilige hannen som fikk 96p - og ble også BiS!

